

[Indenrigsministeren.]

kasserne har ved indlæggelser på sygehuse. Vi kan imidlertid se på det i udvalget, og vi er selvfølgelig også villige til at undersøge, hvad det vil koste staten og kommunerne og amterne mere, hvis der skal være tale om en fuldstændig vederlagsfri indlæggelse på sygehuse.

Det ærede medlem hr. Arne Bertelsen sagde, at jeg havde haft en heldig hånd. Jeg kan næsten ikke modtage denne kompliment, for det er for så vidt ikke mig, men sygehusrådet og Sygehusforeningen, der har haft den heldige hånd. Jeg har altså ikke ret til at takke for den kompliment, men når jeg gør det alligevel, er det, fordi det ærede medlem så sjældent takker mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Poul Nilsson: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til forsvarsministeren af Poul Sørensen, Erik Eriksen, From, Poul Møller, Thestrup og Østergaard:

„Hvilke oplysninger kan forsvarsministeren give folketinget om forsvarets materielbehov og om de foranstaltninger, regeringen har truffet med henblik på afhjælpning af dette behov?“

Ordføreren for forespørgerne (Ole Bjørn Kraft): Da den nye forsvarslov blev gennemført i 1960, skete det med nogle klart definerede forudsætninger, forudsætninger, som blev tiltrådt af alle de partier, der stemte for loven. En af de vigtigste forudsætninger, fordi forsvarets kampkraft i så høj grad afhænger af den, var forudsætningen om anskaffelsen af det tilstrækkelige materiel. Det hedder i betænkningen fra folketingsudvalget, at man ved gennemførelsen af loven har forudsat, at tungere materiel, herunder bl. a. det materiel, der er nødvendigt til dækningsstyrkens opstilling som panserinfanteri, kan fås som våben-

hjælp, at der kan ydes våbenhjælp til flyvevåbnet i hidtidigt omfang, og at der kan regnes med supplerende aftaler med De Forenede Stater om bygning af skibe til søværnet efter de retningslinjer, der er gældende for den allerede indgåede femårs-aftale. Og det hedder et andet sted i betænkningen, at beløbene til materielanskaffelse skal fastsættes år for år.

Det var denne klare udtalelse i betænkningen og den utilfredsstillende udvikling på dette område, der var baggrunden for det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Poul Sørensen stillede, da han anmodede den højtærede forsvarsminister om en redegørelse for materielbehovet, og hvordan regeringen tænkte sig fremtiden. Det svar, som den højtærede minister gav vor gruppes formand på dette spørgsmål, tilfredsstillende os ikke. Ministeren sagde ganske vist, at han ville gerne give en redegørelse, men ikke nu. Han ville afvente en afslutning af visse forhandlinger, der skulle føres. Her til er jo at sige, at vi har ventet på afslutningen af visse forhandlinger i meget lang tid, uden at der er fremkommet noget resultat.

Det er jo ikke nogen ligegyldig sag, det her drejer sig om. Det er ikke en ligegyldig sag, om vort forsvar er i stand til at løse sin opgave, og spørgsmålet om forsvaret og da særlig hæren, der lider hårdt under den nuværende tilstand, er et spørgsmål, der ikke vedrører regeringen og dens partier alene. Jeg vil gerne understrege, at naturligvis vedrører det alle de partier, der gennemførte forsvarsordningen, og som derfor har et medansvar for denne ordning og over for historien skal stå til ansvar for, om denne ordning svarer til de forventninger, som vi og befolkningen har stillet til den. Det er heller ikke en sag, der behøver at behandles tys-tys, hvis man har rent mel i posen. Jeg er overbevist om, at denne sag tværtimod ville vinde ved at blive belyst i fuld offentlighed. Ministeren ved jo, at der her i tinget er et stort flertal, der er rede til at støtte regeringen på enhver måde for at løse spørgsmålet, således at de fornødne midler kan blive stillet til rådighed og det fornødne materiel tilvejebragt.

Nu er der gået nogen tid, siden spørgsmålet blev stillet til den højtærede forsvarsminister, og ministeren har formodentlig haft tid til at føre visse forhandlinger, og